

C-353/24. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2024. május 15.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Administratīvā rajona tiesa (Lettország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2024. május 13.

Felperesek:

SIA EUROPARK LATVIA

SKIDATA GmbH

Alperes:

Valsts ieņēmumu dienests

Beavatkozó felek:

SIA 19 pont

SIA Ernst & Young Baltic

Az Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

(a körzeti közigazgatási bíróság Rigában eljáró kollégiuma, Lettország)

HATÁROZAT

Riga, 2024. május 13.

[omissis] [a bírói testület összetétele],

a felperes SIA EUROPARK LATVIA és a felperes SKIDATA GmbH képviselőinek, valamint a Lett Köztársaság nevében eljáró intézmény, a Valsts

ieņēmumu dienests (állami adóhatóság) képviselőinek, a harmadik fél SIA 19 points képviselőjének, valamint a megfelelőséget értékelő szervezet, az SIA Ernst & Young Baltic képviselőinek jelenlétében,

nyilvános tárgyaláson vizsgálta a SIA EUROPARK LATVIA és az osztrák székhelyű SKIDATA GmbH által indított, az állami adóhatóság 2022. szeptember 2-i határozatának megsemmisítésére irányuló közigazgatási peres ügyet.

Az alapeljárás tárgya és tényállása

- 1 A felperes SIA EUROPARK LATVIA Lettorszáiban bejegyzett gazdasági társaság, amely parkoló-, illetve garázs szolgáltatásokat nyújt.

A felperes SKIDATA GmbH Ausztriában bejegyzett gazdasági társaság, amely Ausztriában automatikus fizetési eszközöket gyárt, és (leányvállalatokon vagy más forgalmazókon keresztül) ilyen eszközöket importál az Európai Unió 25 tagállamába, köztük Lettorszáiba.

A felperes SIA EUROPARK LATVIA 2015. június 30-án és 2015. november 27-én a pertárs SKIDATA GmbH forgalmazójától a SKIDATA GmbH által gyártott automatikus fizetési eszközöket vásárolt, beleértve a telepítés és a projektmenedzsment költségeit is. A 2015. október 8. és 2015. december 30. közötti időszakban beszerzett nyolc SKIDATA PARKING.LOGIC készüléket (a továbbiakban: árusítóautomaták) árusítóautomatáként jegyezték be az állami adóhatóság egységes adatbázisába (nyilvántartásába).

- 2 A SIA Ernst & Young Baltic a pénztárgépek, hibrid pénztárgépek, pénztárgéprendszerek, speciális eszközök és berendezések megfelelőségének értékelését végző szervezetként – amely értékeléshez szükséges a pénztárgépek, hibrid pénztárgépek, pénztárgéprendszerek, speciális eszközök és berendezések modelljeinek, valamint azok módosításainak és szoftververzióinak tesztelése annak biztosítása érdekében, hogy teljesüljenek az adókat és más fizetéseket nyilvántartó elektronikus eszközök és berendezések műszaki követelményei – 2022. május 16-án levélben tájékoztatta az állami adóhivatalt, hogy a SKIDATA PARKING.LOGIC V29.00 pénztárrendszerrel kapcsolatban megtagadta az e rendszernek az adókat és más fizetéseket nyilvántartó elektronikus eszközök műszaki követelményeinek való megfelelőségére irányuló nyilatkozat (a továbbiakban: megfelelőségi nyilatkozat) kiadását, mivel az árusítóautomaták karbantartását végző szolgáltató – olyan gazdasági szereplő, akit működésének megkezdése előtt bejegyeznek az állami adóhatóság egyesített adatbázisába (nyilvántartás) –, az úgynevezett SIA 19 points nem adta meg a Ministru kabineta 2014. gada 11. februāra noteikumi Nr. 96 (a minisztertanács 2014. február 11-i 96.sz. rendelete, a továbbiakban: használati rendelet) 121.⁴ bekezdésének 4. pontjában meghatározott adatokat, nevezetesen az árusítóautomaták bejegyzett szoftverének forráskódját és végrehajtható kódját.

- 3 Az állami adóhatóság 2022. szeptember 2-i határozatával, amely az e hatóság előtti közigazgatási eljárás végleges határozata, az árusítóautomatákat kizárták az

említett hatóság egységes adatbázisából (nyilvántartásából), mivel nem végezték el azt a megfelelőségi értékelést, amely az adókat és más fizetéseket nyilvántartó elektronikus eszközök és berendezések műszaki követelményeinek való megfelelést igazoló megfelelőségi nyilatkozat kiállítását eredményezte.

A határozat többek között megállapítja, hogy a használati rendelet 121.⁴ bekezdésének 4. pontjában foglalt követelmény nem tekinthető műszaki előírásnak, és nem volt szükség arra, hogy a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2015/1535 irányelv) értelmében azt közöljék az Európai Bizottsággal. E határozat szerint az elektronikus eszközökre és berendezésekre alkalmazandó műszaki előírásokat a Ministru kabineta 2014. gada 11. februāra 11. noteikumi Nr. 95 „Noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām” (az adókat és más fizetéseket nyilvántartó elektronikus eszközök és berendezések műszaki követelményeiről szóló, 2014. február 11-i 95. sz. minisztertanácsi rendelet) tartalmazza, amelyről értesítették az Európai Bizottságot és a tagállamokat.

- 4 A felperesek – a SIA EUROPARK LATVIA és az Ausztriában bejegyzett SKIDATA GmbH – keresetet nyújtottak be az Administratīvā rajona tiesához (közzeti közigazgatási bíróság) az állami adóhatóság határozatának megsemmisítése érdekében.

Keresetükben többek között arra hivatkoznak, hogy a jogszabály az árusítóautomaták bejegyzésekor nem rendelkezett arról, hogy az eszközöket – köztük az árusítóautomatákat – használó adóalanyoknak be kellett volna nyújtaniuk a bejegyzett szoftver vagy az adóügyi memóriamodul forráskódját és végrehajtható kódját. Ezt a kötelezettséget később a használati rendelet állapította meg. A felperesek szerint ez a követelmény olyan műszaki előírás, amelyet a [omissis] 2015/1535 irányelv [omissis] értelmében közölni kellett az Európai Bizottsággal. Véleménye szerint, mivel a szóban forgó követelményt nem jelentették be, a szóban forgó rendelkezést nem a megfelelő eljárásnak megfelelően fogadták el, és az nem alkalmazható.

A felperesek rámutatnak arra, hogy a szoftverek használati jogának megszerzésére irányuló ügyletek keretében az árusítóautomaták használója általában hozzáférést (használati jogot) szerez a végrehajtható kódhoz, mivel ez szükséges a szoftver funkcióinak a számítógépen történő használatához, de nem szerez jogot a forráskód módosítására vagy terjesztésére. A forráskód a SKIDATA GmbH mint az árusítóautomaták gyártója számára üzleti titkot képez, és a SIA EUROPARK LATVIA mint az árusítóautomaták használója nem szerezheti meg és nem terjesztheti (adhatja át) jogszerűen és önállóan a bejegyzett szoftver forráskódját, kivéve, ha az árusítóautomaták gyártója ehhez hozzájárul.

Annak érdekében, hogy az árusítóautomaták bejegyzett szoftverének forráskódját a megfelelőséget értékelő szervezet rendelkezésére bocsássák, az automata gyártójának át kell adnia a forráskódot az ilyen automaták karbantartását végző szolgáltató részére, aki pedig átadja azt a megfelelőséget értékelő szervezetnek, amely azt abból a célból tárolja, hogy a karbantartást végző szolgáltató a bejegyzett szoftver forráskódját 24 órán belül átadja az adóhatóságnak, ha a használati rendelet 129.⁴ bekezdésének 6. pontja szerint kéri.

A felperesek szerint ez aránytalanul korlátozza az árusítóautomaták szoftverének forráskódjához fűződő szellemi tulajdonjogokat (azok használatát) és az e forráskódra vonatkozó üzleti titokhoz fűződő jogokat, amelyekkel az automaták gyártója rendelkezik.

Jogi keret

Az Európai Unió joga

5 Az Európai Unió működéséről szóló szerződés

„34. cikk: A tagállamok között tilos a behozatalra vonatkozó minden mennyiségi korlátozás és azzal azonos hatású intézkedés.

35. cikk: A tagállamok között tilos a kivitelre vonatkozó minden mennyiségi korlátozás és azzal azonos hatású intézkedés.

36. cikk: A 34. és a 35. cikk rendelkezései nem zárják ki a behozatalra, a kivitelre vagy a tranzitárúkra vonatkozó olyan tilalmakat vagy korlátozásokat, amelyeket a közkerülés, a közrend, a közbiztonság, az emberek, az állatok és növények egészségének és életének védelme, a művészi, történelmi vagy régészeti értéket képviselő nemzeti kincsek védelme vagy az ipari és kereskedelmi tulajdon védelme indokol. Ezek a tilalmak és korlátozások azonban nem lehetnek önkényes megkülönböztetés vagy a tagállamok közötti kereskedelem rejtett korlátozásának eszközei.”

6 A műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról [helyesen: a műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén alkalmazott információszolgáltatási eljárás megállapításáról] szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: 98/34 irányelv) (és a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló 98/34/EK irányelv módosításáról szóló, 1998. július 20-i 98/48/EK tanácsi és az európai parlamenti irányelv).

Az 1. cikk 1. pontja: „termék”: minden iparilag előállított termék és mezőgazdasági termék, beleértve a haltermékeket is;

Az 1. cikk 3. pontja: „műszaki leírás”: egy dokumentumban szereplő részletes leírás, amely egy termék előírt tulajdonságait határozza meg, ilyen például a

minőségi színvonal, a teljesítmény, a biztonság vagy a méretek, beleértve a termékre alkalmazandó olyan követelményeket, mint a termék megnevezése, a terminológia, a jelképek, a vizsgálat és a vizsgálati módszerek, a csomagolás, a jelölés vagy címkézés és a megfelelőségértékelési eljárások.

Az 1. cikk 4. pontja: „egyéb követelmények”: a műszaki leírason kívüli egyéb olyan követelmény, amelyet a termékre különösen a fogyasztók vagy a környezet védelme céljából írnak elő, és amely befolyásolja a termék forgalomba hozatal utáni életciklusát, ilyen követelmény például a használat, az újrafeldolgozás, az újrafelhasználás vagy hulladékkezelés feltételei, ha ezek a feltételek jelentősen befolyásolhatják a termék összetételét vagy természetét, valamint értékesítését.

Az 1. cikk 11. pontja: „műszaki szabály”: műszaki leírások és más követelmények vagy szolgáltatásra vonatkozó szabályok, beleértve a vonatkozó közigazgatási rendelkezéseket is, amelyek betartása az értékesítés, a szolgáltatásnyújtás, valamely szolgáltató létrehozása vagy a valamely tagállamban vagy annak nagyobb részén történő használat esetén de jure vagy de facto kötelező, valamint a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, kivéve a 10. cikkben foglaltakat, amelyek megtiltják valamely termék gyártását, behozatalát, értékesítést [helyesen: értékesítését] vagy használatát, vagy valamely szolgáltatás nyújtását vagy használatát, illetve valamely szolgáltató létrehozását.

A 7. cikk: A tagállamok a 8. cikk (1) bekezdésének megfelelően műszakiszabály-tervezetként közlik a Bizottsággal a szabványügyi intézményekhez benyújtott, meghatározott termékekre vonatkozó műszaki előírás vagy szabvány kidolgozására vonatkozó kérelmeket az ilyen termékekre vonatkozó műszaki szabály elfogadása céljából, és indokolják azok elfogadását.

A 8. cikk 1. pontja: A 10. cikkre is figyelemmel a tagállamok azonnal közölnék a Bizottsággal minden műszakiszabály-tervezetet, kivéve ha az csak egy nemzetközi vagy európai szabvány teljes szövegét ülteti át, ebben az esetben a megfelelő szabványra történő hivatkozás is elegendő; a Bizottságot egy közleményben a szabály elfogadása szükségességének indokairól is tájékoztatni kell, amennyiben ezek nem derülnek ki már a tervezetből is.

7 A 98/34/EK irányelv helyébe lépő és azt hatályon kívül helyező 2015/1535 irányelv:

Az 1. cikk (1) bekezdésének c) pontja: „műszaki leírás”: egy dokumentumban szereplő részletes leírás, amely egy termék előírt tulajdonságait határozza meg, mint például a minőségi színvonal, a teljesítmény, a biztonság vagy a méretek, beleértve a termékre alkalmazandó olyan követelményeket is, mint a termék megnevezése, a terminológia, a jelképek, a vizsgálat és a vizsgálati módszerek, a csomagolás, a jelölés vagy címkézés és a megfelelőségértékelési eljárások.

Az 1. cikk (1) bekezdésének f) pontja: „műszaki szabály”: műszaki leírások és más követelmények vagy szolgáltatásokra vonatkozó szabályok, ideértve a vonatkozó közigazgatási rendelkezéseket is, amelyek betartása az értékesítés, a

szolgáltatásnyújtás, valamely szolgáltató létrehozása vagy a valamely tagállamban vagy annak nagyobb részén történő használat esetén *de jure* vagy *de facto* kötelező, valamint a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, kivéve a 7. cikkben foglaltakat, amelyek megtiltják valamely termék gyártását, behozatalát, értékesítését vagy használatát, vagy valamely szolgáltatás nyújtását vagy használatát, illetve valamely szolgáltató létrehozását.

Az 1. cikk (1) bekezdésének g) pontja: „műszaki-szabálytervezet”: a műszaki leírás vagy más követelmény, illetve a szolgáltatásokra vonatkozó szabály szövege, ideértve a közigazgatási rendelkezéseket is, amelyet azzal a céllal fogalmaztak meg, hogy azt műszaki szabályként elfogadtassák, vagy amelyet végül műszaki szabályként elfogadnak, és a szöveg az előkészítés olyan fokán áll, ahol még lényeges módosítások végezhetők.

Az 5. cikk [(1) bekezdése] [omissis]: A 7. cikkre is figyelemmel a tagállamok azonnal közölnek a Bizottsággal minden műszakiszabály-tervezetet, kivéve ha az csak egy nemzetközi vagy európai szabvány teljes szövegét ülteti át, ebben az esetben a megfelelő szabványra történő hivatkozás is elegendő; a Bizottságot a szabály elfogadása szükségességének indokairól is tájékoztatni kell, amennyiben ezen indokok nem derülnek ki már magából a tervezetből.

A lett jog

- 8 Likums „Par nodokļiem un nodevām” (az adózás rendjéről szóló törvény) (a továbbiakban: törvény):

A 28¹. cikk (4¹) bekezdése: Az adóalanyok olyan elektronikus eszközöket és berendezéseket használhatnak, amelyek megfelelnek az adókat és más fizetéseket nyilvántartó elektronikus eszközök és berendezések műszaki követelményeinek, és amelyeket megfelelőségi értékelésnek vetettek alá. Az elektronikus eszközök és berendezések karbantartását olyan karbantartó szolgáltató végezheti, amely az előírásoknak megfelelően megfelelőségi értékelésen esett át.

- 9 A használati rendelet:

A 121.⁴ bekezdés 4. pontja: A pénztárgépek, hibrid pénztárgépek, pénztárgéprendszer, speciális eszközök és berendezések modelljeinek, azok módosításainak és szoftververzióinak megfelelőségértékelése céljából a karbantartó szolgáltató a gyártó nyelvén készült műszaki dokumentációt, valamint a nemzeti nyelven készült, közjegyző által hitelesített fordítást a szervezet rendelkezésére bocsátja. A műszaki dokumentáció magában foglalja: a bejegyzett szoftver és az adóügyi memóriamodul forráskódja (programozó által írt, ember által olvasható számítógépes utasítások) és végrehajtási kódja (a programozó által lefordított program végrehajtásához a számítógép által értelmezett szimbólumkészlet).

A 121.⁵ bekezdés: A jelen rendelet 121.⁴ bekezdésben említett dokumentumok kézhezvételétől számított hat hónapon belül a megfelelőséget értékelő szervezet a

karbantartó szolgáltató részére kiállítja a pénztárgépmo­dellnek, hibrid pénztárgépmo­dellnek, a pénztárgéprendszernek, a különös eszközöknek és berendezéseknek, azok módosításainak vagy változatainak az adókat és más fizetéseket nyilvántartó elektronikus eszközök és berendezések műszaki követelményeinek való megfeleléséről szóló nyilatkozatot, [...] vagy tájékoztatja a megfelelési nyilatkozat kiadásának megtagadásáról; ezt az információt továbbítja az állami adóhatóság részére is.

A 129.⁴ bekezdés 6. pontja: Ha az állami adóhatóság egységes adatbázisába (nyilvántartásában) olyan pénztárgép, hibrid pénztárgép, pénztárgéprendszer, különös eszköz vagy berendezés mo­delljét vagy módosítását jegyzik be, amelyet karbantartó szolgáltató tart karban, akkor az említett szolgáltató – akár a berendezés vagy eszköz gyártója, akár a gyártó meghatalmazott képviselője – 24 órán belül köteles a nyilvántartott szoftver forráskódját kérésre az állami adóhatóságnak átadni.

A 129.¹⁷ bekezdés 1. pont 1.2.2. alpontja: Az adóhatóság kizárja az egységes adatbázisból (nyilvántartásból): a használó nevében bejegyzett pénztárgépeket, hibrid pénztárgépeket, pénztárrendszereket, eszközöket és berendezéseket: [ha] nem teljesülnek a jogszabályokban az adókat és más fizetéseket nyilvántartó elektronikus eszközökre és berendezésekre vonatkozó műszaki követelmények tekintetében meghatározott feltételek. Az állami adóhatóság 15 munkanapon belül tájékoztatja a használót az egységes adatbázisból (nyilvántartásból) való kizárásról.

A kérdést előterjesztő bíróságnak az uniós jog alkalmazásával és értelmezésével kapcsolatban felmerülő kétségeinek indokai

I

A bejegyzett szoftverek forráskódjának átadására vonatkozó követelménynek a műszaki szabály fogalmába való beépítése

- 10 A fizetéseket nyilvántartó elektronikus eszközökre és berendezésekre alkalmazandó műszaki követelményeket nem harmonizálták az európai uniós jogban. Ami azonban az áruk­nak a nem harmonizált ágazatokban való szabad mozgását illeti, tiszteletben kell tartani az Európai Unió működéséről szóló szerződés 34–36. cikkét, a kölcsönös elismerés elvét és a 2015/1535 irányelvet.¹
- 11 Az áruk­nak az Európai Unió belső piacán való szabad mozgását védő megelőző intézkedéseket a 98/34/EK irányelv vezette be. Ez az irányelv arra kötelezi az Európai Unió tagállamait, hogy a műszaki szabályok tervezetét és a kapcsolódó információkat közöljék az Európai Bizottsággal és az Európai Unió többi tagállamával azok vizsgálata céljából.

¹ *Free movement in harmonised and non-harmonised sectors.* Elérhető itt: https://single-market-economy.ec.europa.eu/single-market/goods/free-movement-sectors_en.

Az Európai Bizottság indokolást tartalmazó dokumentációja szerint a 98/34 irányelv a vizsgálatokra és vizsgálati módszerekre vonatkozik, amelyek egy adott termék jellemzőinek értékelésére alkalmazandó műszaki és tudományos módszerekre terjednek ki, valamint a megfelelőségértékelési eljárásokra utal, amelyekkel biztosítható, hogy a termék megfeleljen a meghatározott követelményeknek. Ezeknek a paramétereknek az irányelv hatálya alá vonása kiemelkedő jelentőségű, mivel a vizsgálati és megfelelőségértékelési eljárások bizonyos feltételek mellett negatív hatással lehetnek a kereskedelemre.²

Ebből következik, hogy az irányelv egyik célja, hogy az áruk szabad mozgását megelőző ellenőrzések révén különleges védelemben részesítse, mivel a szabad mozgás az Európai Unió egyik alapja. E cél elérésének eszközeként a tagállamok kötelesek minden műszaki szabály tervezetét közölni a Bizottsággal (a 98/34 irányelv 8. cikkének (1) bekezdése). Az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint a tagállamoknak a műszaki szabályok közlésére irányuló kötelezettségét illetően a 98/34 irányelv a tagállamok által tervezett műszaki szabályozások rendszeres közzétételének biztosításával, és ily módon annak e gazdasági szereplők számára való lehetővé tételével, hogy e szabályozások hatásait illetően megismertessék véleményüket, arra irányul, hogy a gazdasági szereplők hatékonyabban használhassák ki a belső piacból fakadó előnyöket. Az irányelv célkitűzéseivel összefüggésben fontos, hogy a tagállamok gazdasági szereplőit tájékoztassák a tagállamok által elfogadott műszakiszabály-tervezetekről, valamint azok alkalmazásáról, hogy azok megismerhessék azon kötelezettségek terjedelmét, amelyeket velük szemben előírhatnak, és hogy felkészülhessenek e jogszabályszövegek elfogadására azzal, hogy adott esetben kellő időben átalakítják termékeiket vagy szolgáltatásaikat.³

A közlési kötelezettség elmulasztása lényeges eljárási hibának minősül, amely a műszaki szabályok alkalmazhatatlanságát eredményezi, és a nemzeti bíróságoknak meg kell tagadniuk a vonatkozó műszaki szabályok magánszemélyekre történő alkalmazását.⁴ A közlési kötelezettség megsértéséből fakadó alkalmazhatatlanság

² *European Commission, Directive 93/34/EC — An instrument of co-operation between institutions and enterprises to ensure the smooth functioning of the Internal Market — A guide to the procedure for the provision of information in the field of technical standards and regulations and of rules on Information Society services, Publications Office, 2005, p. 18. Elérhető itt: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/6d8a677d-06ab-48b6-ba46-73b8150e6c51>.*

³ Az Európai Unió Bíróságának 2016. február 4-i Sebat Ince elleni büntetőeljárás ítélete, C-336/14, EU:C:2016:72, 82–83. pont.

⁴ Az Európai Unió Bíróságának 1996. április 30-i CIA Security International SA és Signalson SA, Securitel SPRL ítélete, C-194/94, EU:C:1996:172, 54. pont; 2005. szeptember 8-i Lidl Italia Srl kontra Comune di Stradella ítélete, C-303/04, EU:C:2005:528, 23. pont; 2010. április 25-i Lars Sandström elleni büntetőeljárás ítélete, C-433/05, EU:C:2010:184, 43. pont; 2014. július 10-i Lars Ivansson és társai ítélete, C-307/13, EU:C:2014:2058, 48. pont; 2016. október 27-i James Elliott Construction Limited kontra Irish Asphalt Limited ítélete, C-613/14, EU:C:2016:821, 64. pont.

nem a nem közölt jogszabály összes rendelkezésére, hanem csupán az abban szereplő műszaki szabályokra terjed ki.⁵

2015. szeptember 9-én elfogadták a 2015/1535 irányelvet, amely hatályon kívül helyezte a 98/34 irányelvet. Mind a 98/34 irányelv, mind pedig a 2015/1535 irányelv továbbra is előírja a tagállamok számára, hogy a műszakiszabály-tervezeteket közöljék a Bizottsággal.

- 12 A „műszaki szabálynak” a 98/34 irányelv 1. cikke 11. pontja szerinti fogalma az intézkedések négy kategóriáját foglalja magában. Ezek a kategóriák a következők: 1) „szolgáltatásokra vonatkozó szabály” az említett irányelv 1. cikkének 5. pontja értelmében; 2) „műszaki leírás” az említett irányelv 1. cikkének 3. pontja értelmében; 3) „egyéb követelmények” az említett irányelv 1. cikkének 4. pontja értelmében; és 4) azon rendelkezések, „amelyek megtiltják valamely termék gyártását, behozatalát, értékesítést vagy használatát, vagy valamely szolgáltatás nyújtását vagy használatát” az említett irányelv 1. cikkének 11. pontja értelmében.⁶

Annak megállapítása érdekében, hogy a bejegyzett szoftver forráskódjának átadására vonatkozó követelmény, amelynek teljesítését a jelen bíróság előtt vitatják, műszaki szabálynak minősül-e, azt kell ellenőrizni, hogy e követelmény a fent említett kategóriák valamelyikébe tartozik-e.

- 13 E bíróság véleménye szerint a jelen ügyben nem kétséges, hogy az árusítóautomaták az irányelv 1. cikkének 1. pontja értelmében vett „terméknek” minősülnek, így a bejegyzett szoftver forráskódjának átadására vonatkozó kötelezettség nem tekinthető az irányelv 1. cikkének 5. pontja értelmében vett (fent említett) „szolgáltatásokra vonatkozó szabálynak”.
- 14 A 98/34 irányelv 1. cikkének 3. pontja szerint a „műszaki leírás” egy dokumentumban szereplő részletes leírás, amely egy termék előírt tulajdonságait határozza meg, ilyen például a minőségi színvonal, a teljesítmény, a biztonság vagy a méretek, beleértve a termékre alkalmazandó olyan követelményeket, mint a termék megnevezése, a terminológia, a jelképek, a vizsgálat és a vizsgálati módszerek, a csomagolás, a jelölés vagy címkézés és a megfelelőségértékelési eljárások. Az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint a „műszaki előírás” fogalma azt jelenti, hogy a bevezetett intézkedésnek a termékre vagy annak csomagolására kell vonatkoznia, és a követelményeknek a termék

⁵ Az Európai Unió Bíróságának 2017. február 1-jei *Município de Palmela kontra Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) – Divisão de Gestão de Contraordenações* ítélete, C-144/16, EU:C:2017:76, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

⁶⁶ Az Európai Unió Bíróságának 2016. február 4-i *Sebat Ince* elleni büntetőeljárás ítélete, C-336/14, EU:C:2016:72, 70. pont; 2016. október 13-i *Naczelnik Urzedu Celnego I w Ł. kontra G. M. és M. S.* ítélete, C-303/15, EU:C:2016:771, 18. pont; 2014. július 10-i *Lars Ivansson és társai* ítélete, C-307/13, EU:C:2014:2058, 16. pont; 2012. július 19-i *Fortuna sp. z o.o. és társai kontra Dyrektor Izby Celnej w Gdyni* ítélete, C-213/11., C-214/11 és C-217/11, EU:C:2012:495, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

megkövetelt jellemzőire kell vonatkozniuk.⁷ Ha egy ilyen követelménynek való megfelelés *de jure* kötelező a forgalomba hozatal szempontjából, akkor az „műszaki előírásnak” minősül.⁸

E bíróság álláspontja szerint a bejegyzett szoftver forráskódjának átadására vonatkozó követelmény első látásra nem írja elő, hogy az árusítóautomaták jellemzőinek meg kell felelniük bizonyos paramétereknek, és nem is határozza meg azokat a jellemzőket, amelyekkel az árusítóautomatáknak rendelkezniük kell. Az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata azonban nem ad egyértelmű választ arra a kérdésre, hogy a bejegyzett szoftver forráskódjának átadására vonatkozó követelmény egy olyan jellemzőkkel kapcsolatos követelménynek minősül-e, amely a megfelelőségértékelési eljárásokkal összefüggésben az árusítóautomatákra (termékekre) alkalmazandó, mivel ilyen jellemzővel (a forráskód megléte) nem minden termék rendelkezik. Ezért az a követelmény, hogy az árusítóautomaták bejegyzett szoftverének forráskódját a megfelelőséget értékelő szervezet számára hozzáférhetővé kell tenni (át kell adni), „jellemzőkkel kapcsolatos” követelménynek tekinthető, mivel ilyen követelmény nem írható elő olyan termékekre, amelyeknek nincs forráskódjuk (mint jellemző).

- 15 Ami a 98/34 irányelv 1. cikkének 4. pontja szerinti „egyéb követelmények” fogalmát illeti, jogszabályokban meghatározott, műszaki leíráson kívüli olyan feltételekről van szó, amelyeket a termékekre különösen a fogyasztók vagy a környezet védelme céljából írnak elő, és amelyek befolyásolják a termék forgalomba hozatal utáni életciklusát, ilyen követelmény például a használat, az újrafeldolgozás, az újrafelhasználás vagy hulladékkezelés feltételei, ha ezek a feltételek jelentősen befolyásolhatják a termék összetételét vagy természetét, valamint értékesítését.⁹

A használati rendelet 121.⁴ bekezdésének 4. pontjában foglalt követelmény alkalmazása szükséges és elengedhetetlen ahhoz, hogy a megfelelőséget értékelő szervezet elvégezhesse az árusítóautomaták megfelelőségértékelését. Az árusítóautomaták bejegyzett szoftvere forráskódja átadásának elmaradása esetén a megfelelőséget értékelő szervezet negatív megfelelőség-értékelési véleményt ad ki, az állami adóhatóság pedig kizárja azokat az egységes adatbázisból (nyilvántartásból), aminek következtében az árusítóautomaták nem használhatók

⁷ Az Európai Unió Bíróságának 2001. március 8-i Georgius van der Burg elleni büntetőeljárás ítélete, C-278/99, EU:C:2001:143, 20. pont; 2002. január 22-i Canal Satélite Digital SL kontra Administración General del Estado, y Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS) ítélete, C-390/99, EU:C:2002:34, 45. pont; 2005. április 21-i Lars Erik Staffan Lindberg elleni büntetőeljárás ítélete, C-267/03, EU:C:2005:246, 57. pont.

⁸ Az Európai Unió Bíróságának 1997. március 20-i Bic Benelux SA kontra belga állam ítélete, C-13/96, EU:C:1997:173, 23. pont.

⁹ Az Európai Unió Bíróságának 2012. július 19-i C- Fortuna sp. z o.o. és társai kontra Dyrektor Izby Celnej w Gdyni ítélete, C-213/11, C-214/11 és C-217, EU:C:2012:495, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2005. április 21-i Lars Erik Staffan Lindberg elleni büntetőeljárás ítélet, C-267/03, EU:C:2005:246, 72. pont.

tranzakciók rögzítésére, illetve készpénz vagy más fizetőeszköz elszámolására (a monetáris és adóügyi felügyelet számára), ami a gyakorlatban a lett piacon történő értékesítésük korlátozását jelenti, mivel a lett piacon működő olyan vállalkozásoknak és szervezeteknek, amelyek az árusítóautomatákat ezekre a konkrét célokra használhatnák, nem áll érdekében olyan árusítóautomaták beszerzése, amelyek üzleti tevékenységük során nem teljes mértékben használhatók. Ebből következik, hogy a bejegyzett szoftver forráskódjának átadására vonatkozó követelmény a gyakorlatban befolyásolhatja az árusítóautomaták forgalmazását (vagy értékesítését).

Ugyanakkor a bejegyzett szoftver forráskódjának átadására vonatkozó követelmény nem a fogyasztók vagy a környezet védelmét, hanem az adónyilvántartási kötelezettség teljesítésének állami ellenőrzését szolgálja. Ugyanakkor a bejegyzett szoftver forráskódja átadásának követelménye az érintett termék használatára vonatkozó „feltételnek” vagy a 98/34 irányelv 1. cikkének 11. pontjában említett műszaki szabály kategóriájába tartozó nemzeti intézkedésnek minősülhet. Valamely nemzeti intézkedés műszaki szabályainak az egyik vagy a másik kategóriába való tartozása az intézkedés által elrendelt tilalom hatályától függ.¹⁰

A Bíróság ítélezési gyakorlatából kitűnik, hogy a műszaki szabályoknak a 98/34 irányelv 1. cikke 11. pontjában meghatározott ezen harmadik kategóriája, amely lényegében a használat tilalmára vonatkozik, azt feltételezi, hogy a szóban forgó nemzeti rendelkezések hatálya egyértelműen túlmegy a termék néhány lehetséges felhasználásának korlátozásán, és nem szorítkozik azok használatának egyszerű korlátozására.¹¹ A harmadik kategória, amely megtiltja valamely termék gyártását, behozatalát, értékesítését vagy használatát, egyfajta műszaki előírásnak tekintendő.¹²

A jelen ügyben a bejegyzett szoftver forráskódjának átadására vonatkozó kötelezettség ugyan nem tartalmaz használati tilalmat, de a gyakorlatban az adózás szempontjából szabályozott területeken a törvény 28¹. cikkének (4¹) bekezdésével összefüggésben ilyen tilalomhoz vezet.

- 16 A fenti megfontolásokra figyelemmel, az árusítóautomaták bejegyzett szoftverei forráskódjának átadására vonatkozó követelmény a 98/34 irányelv értelmében „műszaki előírásnak”, „feltételnek” vagy „tilalomnak” minősíthető. Az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlata nem ad egyértelmű választ, hogy e követelmény a „műszaki szabály” kategóriájába tartozik-e, és e szabályok mely kategóriájának felel meg.

¹⁰ Az Európai Unió Bíróságának 2016. október 13- i Naczelnik Urzedu Celnego I w Ł. kontra G. M. és M. S. ítélete, C-303/15, EU:C:2016:771, 20. pont.

¹¹ Az Európai Unió Bíróságának 2005. április 21-i Lars Erik Staffan Lindberg elleni büntetőeljárás ítélete, C-267/03, EU:C:2005:246, 76. pont.

¹² Ugyanott. 54. pont.

Ennélfogva az Európai Unió Bírósága elé kell terjeszteni azt a kérdést, hogy úgy kell-e értelmezni a 98/34 irányelv 1. cikkének 11. pontját, hogy az a jogi szabály, amelynek értelmében a karbantartó szolgáltató köteles a megfelelést értékelő szervezetnek átadni a bejegyzett szoftver és az adóügyi memóriamodul forráskódját, a „műszaki szabály” fogalmába tartozhat, amelyek tervezetét az említett irányelv 8. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bizottsággal közölni kell.

II

A bejegyzett szoftverek forráskódjának átadására vonatkozó követelménynek a behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésként történő figyelembevétele

- 17 Amint az már említésre került, a lett jogszabályok az árusítóautomaták bejegyzett szoftvere forráskódjának átadására kötelezik az árusítóautomaták gyártóit a megfelelési értékelés elvégzése érdekében. Amennyiben a forráskódot nem adják át, a megfelelést értékelő szervezet megtagadja a megfelelési nyilatkozat kiadását, ami következképpen alapul szolgál az adóhatóság számára ahhoz, hogy olyan határozatot fogadjon el, amellyel kizárja az árusítóautomatákat az egységes adatbázisból (nyilvántartásból), mivel ezek az automaták nem felelnek meg az adókat és más fizetéseket nyilvántartó elektronikus eszközök és berendezések műszaki követelményeinek. Az adókat és más fizetéseket nyilvántartó elektronikus eszközök és berendezések műszaki követelményeinek való meg nem felelés megakadályozza, hogy az automatákat tranzakciók rögzítésére, készpénz vagy egyéb fizetőeszközök elszámolására használják, és így a gyakorlatban akadályozza a felperes SKIDATA GmbH automatáinak Lettország területén történő forgalmazását.
- 18 Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 34–36. cikke garantálja az áruk szabad mozgását, amely az Európai Unió egyik alapelve.

Az Európai Unió Bírósága már megállapította, hogy a tagállamok minden olyan kereskedelmi szabályozását, amely közvetlenül vagy közvetve, ténylegesen vagy potenciálisan akadályozhatja a Közösségen belüli kereskedelmet, mennyiségi korlátozásokkal azonos hatású intézkedésnek kell tekinteni.¹³ A Bíróság érvelését a Cassis de Dijon ítélet pontosította, amely azt az elvet rögzítette, hogy minden olyan terméket, amelyet egy tagállamban jogszerűen, annak tisztességes és hagyományos szabályai szerint, valamint az adott ország gyártási eljárásait követve gyártanak és forgalmaznak, bármely más tagállam piacára be kell engedni.¹⁴

¹³ Az Európai Unió Bíróságának 1974. július 11-i Procureur du Roi kontra Benoît és Gustave Dassonville ítélete, 8/74, EU:C:1974:82; 2005. november 15-i Európai Közösségek Bizottsága kontra Osztrák Köztársaság ítélete, C-320/03, ECLI:EU: C.2005 684, 63–67. pont.

¹⁴ Az Európai Unió Bíróságának 1979. február 20-i Rewe-Zentral AG kontra Bundesmonopolverwaltung für Branntwein ítélete, 120/78, EU:C:1979:42.

Még ha egy intézkedésnek nem is célja a tagállamok közötti árukereskedelem szabályozása, a döntő tényező annak a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt – tényleges vagy potenciális – hatása. E kritérium szerint az áruk szabad mozgásának akadályai, amelyek – a harmonizált szabályozás hiányában – abból adódnak, hogy valamely másik tagállamból származó, ott jogszerűen gyártott és forgalomba hozott árukra bizonyos (például a megjelölésre, formára, méretre, tömegre, összetételre, megjelenítésre, címkézésre, csomagolásra vonatkozó) feltételeket meghatározó szabályokat kell alkalmazni, behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősülnek, még akkor is, ha azok a szabályok különbségtétel nélkül alkalmazandók minden termékre, ha csak alkalmazásuk nem indokolható olyan közérdekű cél alapján, amely elsőbbséget élvez az áruk szabad mozgásával szemben.¹⁵

A Bíróság ítélkezési gyakorlatában az Európai Unió működéséről szóló szerződés 34. cikke által tiltott, azonos hatású intézkedésnek minősítette azokat a nemzeti rendelkezéseket is, amelyek valamely tagállamban jogszerűen előállított és forgalmazott árut kiegészítő ellenőrzéseknek vetnek alá, a közösségi jog által előírt vagy engedélyezett kivételek sérelme nélkül.¹⁶

Mindazonáltal az Európai Unió működéséről szóló szerződés 34. cikkének alkalmazási körét korlátozza az Európai Unió Bíróságának Keck ítélete, amely megállapítja, hogy az említett cikk nem vonatkozik bizonyos kereskedelmi rendelkezésekre, amennyiben azok mentesek a hátrányos megkülönböztetéstől, azaz ha azokat minden olyan érintett gazdasági szereplőre alkalmazni kell, aki tevékenységét az adott állam területén végzi, és feltéve hogy a nemzeti és a más tagállamból érkező termékek forgalmazását mind jogilag, mind ténylegesen, azonos módon befolyásolják.¹⁷ Amennyiben ugyanis e feltételek teljesülnek, az ilyen típusú jogszabályok alkalmazása a más tagállamból származó, az ezen állam által meghatározott szabályoknak megfelelő termékek értékesítésére nem akadályozza meg, vagy nehezíti jobban ezek piacra jutását, mint a nemzeti termékek esetében.¹⁸ Ugyanakkor azok az intézkedések, amelyek – akár csak csekély mértékben – hatással vannak a termékek piacra jutására, nem minősülnek

¹⁵ Az Európai Unió Bíróságának 1979. február 20-i Rewe-Zentral AG kontra Bundesmonopolverwaltung für Branntwein ítélete, 120/78, EU:C:1979:42, 6., 14. és 15. pont; 1997. június 26-i Vereinigte Familiapress Zeitungsverlags- und vertriebs GmbH kontra Heinrich Bauer Verlag ítélete, C-368/95, EU:C:1997:325, 8. pont; 2003. december 11-i Deutscher Apothekerverband eV kontra 0800 DocMorris NV és Jacques Waterval ítélete, C-322/01, EU:C:2003:664, 67. pont.

¹⁶ Az Európai Unió Bíróságának 2002. január 22-i Canal Satélite Digital SL kontra Administración General del Estado, y Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS) ítélete, C-390/99, EU:C:2002:34, 36. és 37. pont; 2003. május 8-i ATRAL SA kontra belga állam ítélete, C-14/02, EU:C:2003:265, 65. pont.

¹⁷ Az Európai Unió Bíróságának 1993. november 24-i Bernard Keck és Daniel Mithouard elleni büntetőeljárás ítélete, EU:C:1993:905, 16–17. pont.

¹⁸ Az Európai Unió Bíróságának 1993. november 24-i Bernard Keck és Daniel Mithouard elleni büntetőeljárás ítélete (lásd a fent említett Keck és Mithouard ítélet 17. pontját).

kereskedelmi rendelkezéseknek.¹⁹ Az ilyen intézkedések nem tartoznak a Keck-formula hatálya alá, ezért automatikusan elfogadhatatlanok.²⁰

Emellett az Európai Unió működéséről szóló szerződés 36. cikke kiemeli, hogy az intézkedéseknek közvetlenül védhető közérdeket kell érinteniük, és nem lehetnek szigorúbbak a szükségesnél (arányosság elve). Az Európai Unió Bírósága a Cassis de Dijon ítéletben elismerte továbbá, hogy a tagállamok rendelkezhetnek olyan kivételekről, amelyekre az azonos hatású intézkedések tilalma kényszerítő okok alapján (amelyek többek között az adóügyi felügyelet hatékonyságára, a közegészségügy védelmére, a kereskedelmi ügyletek tisztességes jellegére és a fogyasztóvédelemre vonatkoznak) nem vonatkozik.

Az Európai Unió Bíróságának fenti ítéletei alkotják a kölcsönös elismerés elvének keretét.

- 19 Az árusítóautomaták bejegyzett szoftvere forráskódjának átadására vonatkozó követelmény minden árusítóautomatára vonatkozik (függetlenül attól, hogy importált vagy helyben gyártott termékről van-e szó), így ez a követelmény nem hátrányosan megkülönböztető jellegű.²¹ Emellett a bejegyzett szoftver forráskódjának átadására vonatkozó követelmény – amely kód az árusítóautomaták szoftverében ekként szereplő kód – nem tiltja meg az árusítóautomaták értékesítését Lettország területén, hanem csupán előírja, hogy az adózás szempontjából szabályozott területeken e tekintetben megfelelőség-értékelési eljárást kell lefolytatni, amelynek keretében be kell mutatni az árusítóautomaták bejegyzett szoftverének forráskódját, és ezt az eljárást attól függetlenül kell lefolytatni, hogy azt az árusítóautomaták gyártásának helye szerint országában már lefolytatták-e (az ügyiratban nincs információ arra vonatkozóan, hogy Ausztriában vagy az Európai Unió más olyan országaiban, amelyekben a felperes SKIDATA GmbH árusítóautomatákat forgalmaz, előírják-e ezt a követelményt). Amint azt az a lett parkoló- és garázsüzemeltetők szövetsége a rendelkezésre álló „tanúsított” árusítóautomaták értékelését követően elismerte, a lett piacon jelenleg a világhírű gyártók által gyártott fejlett műszaki megoldások közül egyiket sem kínálják a parkoló létesítmények üzemeltetésére, ami a gyakorlatban annak tudható be, hogy ezen árusítóautomata-gyártók nem kívánják nyilvánosságra hozni a bejegyzett szoftver forráskódját, mivel az az árusítóautomata-gyártók szellemi tulajdonjogának – szabadalmak (bizonyos szoftverkomponensek szabadalmi védelem alatt állnak) és szerzői jogok –,

¹⁹ Az Európai Unió Bíróságának 1997. július 9-i Konsumentombudsmannen (KO) kontra De Agostini (Svenska) Förlag és TV-Shop i Sverige AB ítélete, C-34/95–C-36/95, EU:C:1997:344, 43. pont; 2009. február 10-i Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság ítélete, C-110/05, EU:C:2009:66, 58. pont.

²⁰ Az Európai Unió Bíróságának 2012. április 26-i Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT) kontra Administración del Estado ítélete, C-456/10, EU:C:2012:241, 38–42. pont.

²¹ Az Európai Unió Bíróságának 1977. március 16-i Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ítélete, 68/76, EU:C: 1977: 48, 14. pont.

valamint az üzleti titok részét képezi. Ha az árusítóautomaták bejegyzett szoftverének forráskódját harmadik felek számára hozzáférhetővé teszik, fennáll a veszélye annak, hogy azt más célokra, például versengő termékek létrehozására vagy a szoftver módosítására használják fel; a lett szabályozás azonban nem foglalkozott a megfelelőség-értékelésben részt vevő intézmények (karbantartó, megfelelőséget értékelő szervezet és szükség esetén az adóhatóság is) által a rendelkezésre bocsátott forráskóddal végzett későbbi intézkedésekkel (beleértve a vizsgálatot és a tárolást) kapcsolatos kérdésekkel, amelyek garantálnák a bejegyzett szoftver forráskódjának biztonságát. Ez az oka annak, hogy a felperes SKIDATA GmbH is kifogásolta az árusítóautomaták bejegyzett szoftvere forráskódjának rendelkezésre bocsátását.

A jelen bíróság álláspontja szerint e szabályozás olyan mértékben megnehezíti és megdrágítja az árusítóautomaták behozatalát, hogy az érintett gazdasági szereplőket (köztük a felperes SKIDATA GmbH-t) visszatarthatja attól, hogy ezen automatákat Lettországból forgalomba hozzák, ha azok nem használhatók tranzakciók nyilvántartására, illetve készpénz vagy más fizetőeszköz elszámolására (a monetáris és adóügyi területen). Ennélfogva a bejegyzett szoftver forráskódjának átadására vonatkozó követelmény a fent említett Keck és Mithouard ítéletekből eredő ítélkezési gyakorlat értelmében nem minősül forgalmazási feltételnek, és a behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek tekinthető.

Az Európai Unió Bíróságának tehát fel kell tenni a kérdést, hogy úgy kell-e értelmezni az Európai Unió működéséről szóló szerződés 34. cikkét, hogy a bejegyzett szoftverek forráskódjának a megfelelőséget értékelő szervezet részére történő átadására vonatkozó követelmény a behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek tekinthető.

- 20 Ha a bejegyzett szoftverek forráskódjának hozzáférhetővé tételére vonatkozó követelményt a behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek kell tekinteni, akkor meg kell vizsgálni, hogy az ilyen követelmény, tekintettel a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt korlátozó hatására, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 36. cikkében meghatározott okok bármelyike vagy az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata által elismert valamely közérdeken alapuló kényszerítő ok alapján igazolható-e, és adott esetben az ilyen korlátozás megfelelő-e a kitűzött cél eléréséhez, és nem haladja-e meg az eléréséhez szükséges mértéket.²²

Az Európai Unió Bírósága több alkalommal elismerte, hogy az adóellenőrzések hatékonysága indokolhatja az alapvető szabadságokat (beleértve az áruk szabad

²² Az Európai Unió Bíróságának 2003. június 19-i Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság ítélete, C-420/01, EU:C:2003:363, 29. pont; 2004. február 5-i Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság ítélete, C-270/02, EU:C:2004:78, 21. pont.

mozgását) korlátozó, ilyen jellegű jogszabályokat.²³ Amint az a használati rendelet előkészítő dokumentációjából kitűnik, a rendelet célja az adófizetés biztosítása a pénztárgépek szoftverébe vagy kialakításába való beavatkozás elkerülésével.²⁴ Ennek megfelelően a jelen bíróság megállapítja, hogy a bejegyzett szoftver forráskódjának átadására vonatkozó követelménynek jogszerű célja van, nevezetesen az adóügyi felügyelet és a kapcsolódó ellenőrzési hatáskörök biztosítása, amelyek megakadályozzák a kifizetések nyilvántartásának esetleges elmulasztását vagy az adófizetés elkerülését. Ezen túlmenően ez a cél elérése szempontjából is megfelelőnek tűnik.

Felmerül azonban a kérdés, hogy a bejegyzett szoftver forráskódjának hozzáférhetővé tételére vonatkozó követelmény szükséges-e a kitűzött cél eléréséhez. Az állami adóhatóság kifejtette, hogy éppen a forráskód és a végrehajtható kód átadása biztosítja a teljes körű tájékoztatást, tekintettel arra, hogy a forráskódba rejtett forráskód-funkcionalitások beépítésére van lehetőség (a végrehajtható kódba történő beépülés formájában, ami adatok törlésével járhat), ami különböző módszerekkel és technikákkal történik. Ugyanakkor a szükségességgel kapcsolatos kétségek abból adódnak, hogy az Európai Unió más tagállamaiban a felperes a vonatkozó ellenőrzések elvégzéséhez az árusítóautomaták számára egy alkalmazási programozási interfészt (*Application Programming Interface*, API) biztosít, amely a SKIDATA GmbH informatikai alkalmazása és a megfelelőséget értékelő szervezetek szoftvere közötti kapcsolatot képezi, és amelyen keresztül a megfelelőséget értékelő szervezet megkapja az összes szükséges fizetési információt. Amint azt a felperes kifejtette, az árusítóautomaták szoftverének minden egyes verzióját, valamint annak frissítéseit automatikusan és manuálisan is ellenőrzik, beleértve az adatbázis integritásának ellenőrzését, és a rendszert a PCI DSS (*Payment Card Industry Data Security Standard*) szerint ciklikusan auditálják, így biztosítva, hogy a szoftver adatait nem változtatják meg. Megjegyzendő továbbá, hogy a felperes SKIDATA GmbH hozzájárult ahhoz, hogy az árusítóautomaták megfelelőségének értékelése érdekében a forráskódnak a fizetéseket és adókat nyilvántartó részét rendelkezésre bocsátja, de a megfelelőséget ellenőrző szervezet ezt nem hagyta jóvá, hanem az árusítóautomaták szoftverének teljes forráskódját kérte, ami a gyakorlatban a felperes SKIDATA GmbH jogait tovább korlátozó intézkedést jelent. E tekintetben azt is meg kell jegyezni, hogy az ügy irataiban semmi sem utal arra,

²³ Az Európai Unió Bíróságának 1992. január 28-i Hanns-Martin Bachmann kontra belga állam ítélete, C-204/90, EU:C:1992:35, 18. pont; az Európai Unió Bíróságának 1997. június 15-i Futura Participations SA és Singer kontra Administration des contributions ítélete, C-250/95, EU:C:1997:239, 31. pont; 1999. október 28-i Skatteministeriet kontra Bent Vestergaard ítélete, C-55/98, EU:C:1999:533, 23. pont.

²⁴ Ministru kabineta noteikumu projekta „Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība” sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojums (anotācija) (az adókat és más fizetéseket nyilvántartó elektronikus eszközök és berendezések használatáról szóló minisztertanácsi rendelettervezet kezdeti hatásvizsgálata [előkészítő dokumentáció]). Elérhető itt: https://likumi.lv/wwraksti/ANOTACIJAS/TAP/2005/FMANOT_160913_KA_LIETOSAN.2850.DOC.

hogy a felperesek vagy a karbantartási szolgáltatást nyújtó személy esetleges rosszhiszeműségére utaló aggályok merülnének fel.

Ennélfogva az Európai Unió Bírósága elé kell terjeszteni azt a kérdést, hogy a bejegyzett szoftver forráskódjának átadására vonatkozó követelmény arányos-e az adóellenőrzés hatékonyságára tekintettel.

Rendelkező rész

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke alapján az Administratīvā rajona tiesa (körzeti közigazgatási bíróság, Lettország)

ügy határoz, hogy

hogy a következő kérdéseket terjeszti előzetes döntéshozatalra az Európai Unió Bírósága elé:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikkének 11. pontját, hogy az a jogi szabály, amely szerint a karbantartó szolgáltató köteles a bejegyzett szoftver forráskódját a megfelelőséget értékelő szervezet részére átadni, a „műszaki szabály” fogalmába tartozik, amelynek tervezetét az említett irányelv 8. cikkének (1) bekezdése szerint közölni kell a Bizottsággal?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 34. cikket, hogy a bejegyzett szoftver forráskódjának az e szoftver megfelelőségét értékelő szervezet részére történő átadására vonatkozó követelmény a behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek tekinthető?
- 3) Az előző kérdésre adott igenlő válasz esetén, arányosnak tekinthető-e egy ilyen intézkedés az adóellenőrzés hatékonysága szempontjából?

A bíróság az eljárást az Európai Unió Bíróságának ítélethozataláig felfüggeszti.

A jelen határozattal szemben nincs helye fellebbezésnek.

[omississ]

[aláírás]